

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

หมวด 6 การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม

- มาตรา 126 ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐ ดำเนินกิจการที่เป็น การขัดกันแห่งผลประโยชน์
- มาตรา 127 ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐ ดำเนินการตาม มาตรา 126(4) นับแต่พ้นจากตำแหน่งภายใน 2 ปี
- มาตรา 128 ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ อื่นใด

การขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2563)

มาตรา 126

มาตรา 127

มาตรา 128

การจัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม.126

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. 2561

- 1 กรรมการ ป.ป.ช.
- 2 ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
- 3 เจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด
- 4 คู่สมรสของ 1 - 3

**ห้ามดำเนินกิจการ
ดังต่อไปนี้**

1 เป็นคู่สัญญา หรือ มีส่วนได้เสียในสัญญา
ที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ
ที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่

2 เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือเป็นผู้ถือหุ้น
ในบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญา
กับหน่วยงานของรัฐที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่

3 รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทาน
จากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ
รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น
หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ
หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ
หรือราชการส่วนท้องถิ่นอันมีลักษณะ
เป็นการผูกขาดตัดตอน
หรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน
หรือเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่รับสัมปทาน
หรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

4 เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกิจของเอกชน
ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ควบคุม
หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ
ที่ตนสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่อยู่

โดยเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะ

- กรรมการ
- ที่ปรึกษา
- ตัวแทน
- พนักงาน
- ลูกจ้าง

ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์
ของธุรกิจของเอกชนอาจขัดหรือแย้ง
ต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์
ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ในฐานะที่ตนเป็นผู้มีอำนาจในการกำกับ ควบคุม
ตรวจสอบ หรือดำเนินคดีไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

คู่สมรส

หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยา
โดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

หลักเกณฑ์การอยู่กินกันฉันสามีภริยา

- ได้ทำพิธีมงคลสมรสหรือพิธีอื่นใดในทำนองเดียวกัน
- เจ้าพนักงานของรัฐแสดงให้เห็นสถานภาพเป็นสามีภริยากัน หรือมีพฤติการณ์เป็นที่รับรู้ของสังคมทั่วไป
- เคยจดทะเบียนสมรส ต่อมาจดทะเบียนหย่าขาดกัน แต่ยังคงแสดงหรือมีพฤติการณ์เป็นที่รับรู้ของสังคมทั่วไป
ว่าเป็นสามีภริยากัน

ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าพนักงานของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการตามความในมาตรา 126 พ.ศ. 2563

- **วัตถุประสงค์ของมาตรา 126** เป็นการป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งมีที่มาจากการที่เจ้าพนักงานของรัฐได้รับมอบอำนาจจากรัฐ ทำให้มีอำนาจ ในการอนุมัติ อนุญาต การให้สัมปทาน และลงนามในสัญญาต่าง ๆ รวมถึงเจ้าพนักงานของรัฐ ที่มีอำนาจในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี

- 1) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 - 1.1 นายกรัฐมนตรี
 - 1.2 รัฐมนตรี
 - 1.3 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - 1.4 สมาชิกวุฒิสภา

และคู่สมรส

- (3) ผู้บริหารท้องถิ่น
 - 3.1 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
 - 3.2 นายกเมืองพัทยา
 - 3.3 นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
 - 3.4 นายกเทศมนตรี
 - 3.5 นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

2) ดำรงตำแหน่งระดับสูง

2.1 สำหรับข้าราชการพลเรือน

2.1.1 หัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

ทบวง กรม

2.2 สำหรับข้าราชการทหาร

2.2.1 ปลัดกระทรวงกลาโหม

2.2.2 ผู้บัญชาการทหารสูงสุด

2.2.3 ผู้บัญชาการเหล่าทัพ

2.3 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

2.4 ผู้ว่าราชการจังหวัด ม. 127 ด้วย

2.5 ปลัดกรุงเทพมหานคร

2.6 กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจตาม

กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

2.7 หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระตาม

๕

ป.อาญา

ม.151 และ 157

การกระทำที่ไม่ผิดมาตรา 126 แต่ผิดกฎหมายอาญา
(ใช้ของหลวงเพื่อประโยชน์ส่วนตัว)

ป.อาญา

ม.149

การกระทำที่ไม่ผิดมาตรา 126 แต่ผิดกฎหมายอาญา
(รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด / รับสินบน)

ฉันได้ฟังข่าววิทยุมาว่า
มีการสร้างถนนหนทาง
แล้วจ่ายเงินใต้โต๊ะกัน
แบบนี้มันไม่ผิด
มาตรา 126 ใช่ไหมจ๊ะ ?

ใช่ครับ แต่การที่เจ้าพนักงานของรัฐ
รับทรัพย์สินดังกล่าว เป็นการรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
ที่มีควรได้ตามกฎหมาย ถือเป็นการ
จัดกันแห่งผลประโยชน์ มีความผิด
ตามมาตรา 128 อีกทั้งมีการ
เอื้อประโยชน์ให้ผู้รับเหมา ก็จะมี
ความผิดฐานรับสินบนด้วยครับ

อ้อ.. เข้าใจแล้ว
การรับทรัพย์สิน
เป็นได้ทั้งการจัดกัน
แห่งผลประโยชน์
และการทุจริตฐาน
รับสินบนด้วยสินะ

การป้องกัน

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้ฝ่าฝืนมาตรา 126

การวัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม.127

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. 2561

- 1 กรรมการ ป.ป.ช.
- 2 ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
- 3 ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
- 4 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ห้ามดำเนินการใดตาม ม.126 (4) นับแต่พ้นจากตำแหน่งภายใน 2 ปี

เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกิจของเอกชนในฐานะ:

ซึ่งธุรกิจนั้นอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชน อาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ม.126

แตกต่างกันอย่างไร?

ม.127

ตำแหน่ง
• กรรมการ ป.ป.ช.
• ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
• เจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ตำแหน่ง
• กรรมการ ป.ป.ช.
• ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
• ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
• ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
• ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ห้ามดำเนินการตาม
ม.126 (1)-(4)

ห้ามดำเนินการตาม
ม.126 (4)

บังคับใช้
ขณะดำรงตำแหน่ง

บังคับใช้
หลังพ้นจากตำแหน่ง

บังคับใช้กับ
คู่สมรสด้วย

ไม่บังคับ
ใช้กับคู่สมรส

Mastery
เป็นมาตรฐานของ
พอเพียง 30% สุจริต

Originality
เริ่มสร้างสิ่งใหม่

People Centered
ใช้ให้ประชาชน
จดจาง

Humility
ถ่อมตน อ่อนน้อม

หลักการรับทรัพย์สินของเจ้าพนักงานของรัฐ ตามกฎหมาย ป.บ.ช.

(พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561
มาตรา 128) ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณ
เป็นเงินได้จากผู้ใด

เจตนาารมณ์ของการห้ามเจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

เพื่อไม่ให้การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐจากบุคคลในโอกาสต่างๆ มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ที่มีความโปร่งใส ยึดถือประโยชน์ส่วนรวม และทำให้การบริหารราชการแผ่นดินเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติ

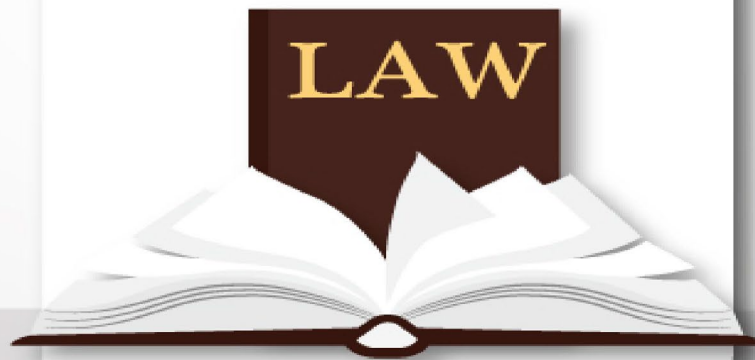

หลักการรับทรัพย์สินของเจ้าพนักงานของรัฐ ตามกฎหมาย ป.ป.ช

ใช้บังคับกับเจ้าพนักงานของรัฐ
ทุกตำแหน่งและทุกระดับ
(คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ไม่ต้องประกาศกำหนด)

ใช้บังคับกับผู้ที่พ้นจากการเป็น
เจ้าพนักงานของรัฐมาแล้ว
ยังไม่ถึง 2 ปี ด้วย โดยอนุโลม
(มาตรา 128 วรรคสาม)

การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืน
บทบัญญัติของกฎหมายนี้
ให้ถือว่าเป็นการกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ราชการหรือความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ในการ
ยุติธรรม (มาตรา 129)

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 128

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

- **เจ้าพนักงานของรัฐ**
ทุกตำแหน่ง
(เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.)
- **ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็น**
เจ้าพนักงานของรัฐ
ยังไม่ถึง 2 ปี

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

หลักการ

ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐ**รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด**
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

และยังห้ามผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงาน
ของรัฐมาแล้ว **ยังไม่ถึง 2 ปี** ด้วย

หมายถึง **สิ่งที่มีมูลค่า** ได้แก่ การลดราคา
การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับ
การฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้น

เจ้าพนักงานของรัฐสามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ ในกรณีดังนี้

1 มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถรับได้
เช่น เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
เบี้ยเลี้ยงไปราชการ เงินปันผลสหกรณ์

2 เป็นการรับจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติ
โดยจะต้องเป็นการให้ตามประเพณี หรือ
ตามธรรมเนียมตามฐานะรูป

3 เป็นการรับ โดยธรรมเนียม

คือ การรับจากบุคคลที่ให้กันในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ
รวมถึงการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ
การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคม

ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

หรือ

- การรับจากผู้ซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับ
จากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส **ไม่เกิน 3,000 บาท**

๐๖

หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ของเจ้าพนักงานของรัฐ

เป็นการรับ โดยธรรมจรรยา

คือ การรับจากบุคคลที่ให้กันในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ รวมถึงการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคม

ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

หรือ

- การรับจากผู้ซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส **ไม่เกิน 3,000 บาท**

ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. 2563

ประกาศ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีมูลค่าเกิน 3,000 บาท

รับเกิน 3,000
ต้องทำอะไร

โดยมีความจำเป็นอย่างยั้งที่ต้องรับไว้เพื่อเป็นการรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อื่นดี

ต้องแจ้งรายละเอียดต่อผู้บริหารสูงสุดของ
หน่วยงานของรัฐ / ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สิน

ดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้ที่
www.nacc.go.th/coi

ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐ / ผู้มีอำนาจ
แต่งตั้งถอดถอน พิจารณาและมีคำสั่ง

ให้รับได้

ให้คืนทรัพย์สิน

ส่งคืน
ทรัพย์สิน
โดยทันที

หากไม่สามารถ
คืนได้ให้ส่งมอบ
เป็นสิทธิ์ของ
หน่วยงานโดยเร็ว

แบบรายงานทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้
ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓

วันที่.....

เรียน (หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ สถาบัน หรือองค์กร
/ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน/คณะกรรมการ ป.ป.ช./ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา)

ข้าพเจ้า.....นามสกุล.....
ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ขอรายงานการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
หรือมีราคาหรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณ
เป็นเงินได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ได้รับเมื่อวันที่.....เวลา.....

ได้รับเนื่องจากกรณี.....

สถานที่รับ.....

ชื่อ - นามสกุล ของผู้ให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้.....

พื่ออยู่.....

มีความเกี่ยวข้องเป็น.....

รายละเอียดและมูลค่าโดยประมาณของทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้
และแนบรูปถ่ายทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับประโยชน์อื่นใดมาพร้อมนี้ด้วย

เหตุผล หรือความจำเป็นที่จะต้องรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน
(.....)

/อนุญาต...

ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. 2563 ประกาศ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

- ๒ -

- อนุญาต เนื่องจากมีเหตุผล และความจำเป็นที่จะต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดี
ระหว่างบุคคล โดยสมควรรับไว้เป็นทรัพย์สินหรือสิทธิส่วนบุคคล
- ไม่อนุญาต โดยให้ส่งคืนแก่ผู้ให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้โดยทันที ในกรณีที่
ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้เป็นสิทธิของ
หน่วยงานที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

ลงชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

บทกำหนดโทษ

(พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 169)

เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 128 ต้องระวางโทษ **จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือ**
ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากเจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ อาจเป็นความผิดฐานรับสินบน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ความแตกต่างระหว่าง

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด กับการรับสินบน

ความผิดในเรื่องของการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้น เมื่อมีการรับทรัพย์สินที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ก็就会有ความผิดทันที โดยที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นจะใช้หรือไม่ใช้อำนาจหน้าที่ก็ตาม แต่หากเป็นการรับเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ ก็จะเป็นความผิดในเรื่องของการรับสินบนได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด	การรับสินบน
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘ ได้กำหนดไว้ว่า ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด...	ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน... ๑) เรียก ๒) รับ ๓) ยอมจะรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าจะขอหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ...
ตัวอย่าง นาย ก. เจ้าพนักงานของรัฐใช้อำนาจในตำแหน่งโดยชอบว่าจ้างนาย ข. เป็นผู้ก่อสร้างอาคารให้แก่ทางราชการ และมีการทำสัญญาไปเรียบร้อยแล้ว นาย ข. ตีใจที่ได้เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างนั้น จึงนำเงินจำนวนหนึ่งไปมอบให้แก่ นาย ก. โดยนาย ก. ได้รับเงินจำนวนนั้นไว้ กรณีนี้ นาย ก. ไม่มี ความผิดฐานรับสินบน เพราะนาย ก. ไม่ได้เรียกรับทรัพย์สินจาก นาย ข. และไม่ได้มีการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ นาย ข. แต่ นาย ก. จะมีความผิดในเรื่องการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด	ตัวอย่าง นาย ก. เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาที่จะว่าจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างเป็นผู้ก่อสร้างอาคารให้แก่ทางราชการ แต่ก่อนทำสัญญา นาย ก. ได้รับเงินจำนวนหนึ่งจาก นาย ข. จึงได้เชิญนาย ข. มาทำสัญญาให้ได้เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างนั้น กรณีนี้ นาย ก. จะมีความผิดฐานรับสินบน เพราะนาย ก. รับทรัพย์สินสำหรับตนเองโดยมิชอบ และได้มีการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ นาย ข. เข้าเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างโดยเห็นแก่ประโยชน์จากทรัพย์สินที่ได้รับมาจาก นาย ข. และยังมี ความผิดในเรื่องการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดด้วย

หากเจ้าพนักงานของรัฐ

ฝ่าฝืนจะต้องรับโทษ ดังนี้

การรับทรัพย์สิน/ประโยชน์อื่นใด	การรับสินบน
กฎหมายที่บังคับใช้ - พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘	- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ (ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ)
ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย - เจ้าพนักงานของรัฐทุกตำแหน่ง - ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐยังไม่ถึง ๒ ปี	- เจ้าพนักงาน/สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/สมาชิกสภาจังหวัด/สมาชิกสภาเทศบาล
ลักษณะของการกระทำ ความผิด - รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้	๑) เรียก ๒) รับ ๓) ยอมจะรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ - เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าจะขอหรือมิชอบด้วยหน้าที่
โทษ - จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	- จำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

การรับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

เจ้าพนักงานของรัฐ รับทรัพย์สินเกิน 3,000 บาท
ต้องแจ้งรายละเอียดตามแบบฟอร์มที่กำหนด
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินนั้น

(ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2563)

มีข้อกล่าวหาว่า ...

นาย อ. นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น
รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เป็นงาจ้างหนึ่งคู่
จากนาย ส. รมว. คมนาคม มีมูลค่าเกินกว่า 3,000 บาท
ซึ่งเป็นมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้

นาย อ. ไม่ได้รายงานเรื่องการรับงาจ้าง

ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในทันที เนื่องจากติดวันหยุดราชการ
แต่ต่อมาในวันเปิดทำการ ได้รายงานการรับทรัพย์สินดังกล่าว
ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นาย อ.
นายกรัฐมนตรี

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ...

นาย อ. ได้ส่งงาจ้างให้สำนักงานเลขาธิการฯ
ตรวจสอบมูลค่า พร้อมดำเนินการให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย และต่อมาได้ส่งงาจ้างคืนให้นาย ส.
เพราะเห็นว่าไม่สมควรจะรับ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นาย อ. ไม่มีเจตนาหรือความประสงค์ที่จะรับ
งาจ้างไว้เป็นสิทธิของตนเองแต่อย่างใด จึงไม่มี
ข้อต้องวินิจฉัยว่านาย อ. ได้แจ้งรายละเอียด
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินนั้นต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่

จึงมีมติให้ข้อกล่าวหาไม่มีมูลและให้ตกไป

นาย ก. ต้องการสร้างอาคารที่อยู่อาศัย ซึ่งด้านหน้าของที่ดินแปลงดังกล่าวมีต้นไม้สักขนาดใหญ่ จึงเกรงว่าเมื่อมีลมพัดมาจะทำให้กิ่งต้นสักหักโค่นลงมาถูกอาคารเสียหาย

การรับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

คำวินิจฉัยศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 5 : คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓63/2561

นาย ก. จึงไปยื่นคำร้องขอตัดแต่งต้นไม้สักดังกล่าว ต่อกองช่างของเทศบาลตำบล ช. และกองช่างมีหนังสือขออนุญาตไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

นาย ข.

นาย ข. ไม่มีหน้าที่ในการอนุญาตให้ตัดแต่งต้นสัก ได้แจ้งนาย ก. ว่าได้รับอนุญาตแล้วแต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง โดยรู้อยู่แล้วว่ายังไม่ได้รับหนังสืออนุญาตจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และได้เรียกเก็บเงินค่าดำเนินการจากนาย ก. จำนวน 10,000 บาท

ผ.อ. กองช่างเทศบาลตำบล ช.

ศาลพิพากษาว่า การที่นาย ข. เรียกค่าดำเนินการจากนาย ก. จำนวน 10,000 บาท โดยที่นาย ก. ไม่มีความจำเป็นต้องจ่าย แม้นาย ก. เต็มใจจะจ่ายให้ก็ตาม การกระทำของนาย ข. เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกเหนือจากทรัพย์สินอันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 103 วรรคหนึ่ง, มาตรา 122 พิพากษาให้ลงโทษจำคุก 1 ปี และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี

ปัจจุบันคือ มาตรา 128

:: การเรียก รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด :: (คดีหมายเลขแดงที่ 695/2561)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน ประถมศึกษา เขต 2 ได้รับมอบอำนาจจากเลขาธิการ สพฐ. ให้เป็นหัวหน้าส่วนราชการ มีอำนาจในการจัดซื้อจัดจ้างภายในหน่วยงานแทนเลขาธิการฯ และมีหน้าที่ควบคุมงาน ควบคุมการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง

ผู้อำนวยการฯ ได้เรียกรับเงินจากนาย N โดยบอกในทำนองว่าการดำเนินการติดตั้งระบบไฟฟ้าภายในอาคารมีค่าใช้จ่ายดำเนินการดูแลเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย

- ▶ ได้โทรศัพท์หานาย N ว่ามีความจำเป็นต้องใช้เงินเนื่องจากบุตรสาวกำลังจะเปิดทอม ขอให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของบุตรสาว จำนวน 20,000 บาท
- ▶ ได้โทรศัพท์หานาย N อีกครั้งว่าตนเองจะเดินทางไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยเรียกรับเงิน จำนวน 40,000 บาท

นาย N เกรงว่างานที่ทำอาจมีปัญหา จึงได้จ่ายเงินให้ตามที่ผู้อำนวยการฯ เรียกร้อง

ผู้อำนวยการฯ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เรียก รับทรัพย์สินสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ จึงมีความผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา 149 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 103 วรรคหนึ่ง , มาตรา 122 วรรคหนึ่ง ศาลมีพิพากษาลงโทษจำคุก 10 ปี

คดี ทรัพย์สินสิ้นหรือประโยชน์อื่นใด

คดีหมายเลขดำ อท.210/2561

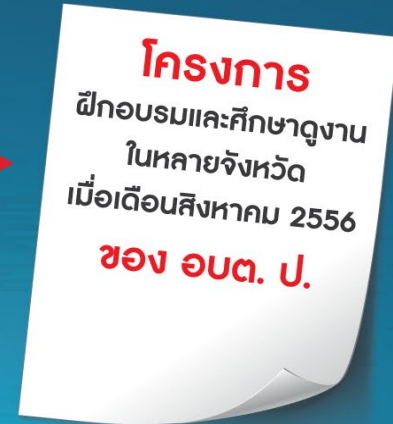
คดีหมายเลขแดงที่ อท.305/2561

นาย A.

ตำแหน่ง นายอำเภอ บ.
มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแล อบต. ป.

ละเว้นไม่กำกับดูแล

นาย A. ได้ร่วมเดินทางไปในโครงการดังกล่าวด้วยและได้.....

รับ

- ค่าโดยสาร เครื่องบิน ✈️
- เดินทางไป กรุงเทพ - หาดใหญ่
- ค่าที่พัก 🏠
- ค่าเรือโดยสาร 🚢
- ค่าอาหาร 🍴
- และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเดินทาง

เป็นเงิน **11,000 บาท**

โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณของ อบต. ป.

นาย A. รู้อยู่แล้วว่าโครงการดังกล่าวที่ขออนุมัติเดินทาง " มีได้เป็นการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน "

เพราะ ความจริงเป็นการเดินทางท่องเที่ยวของคณะผู้บริหาร และข้าราชการ อบต. ป. เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ อบต. ป.

ไม่กำกับดูแลและเบิกค่าใช้จ่ายจากโครงการอันเป็นเท็จ

คำพิพากษา...

นาย A. รู้อยู่แล้วว่าโครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานเป็นการดำเนินการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งได้ร่วมเดินทางไปในโครงการดังกล่าว โดยรับเอาค่าโดยสารเครื่องบิน ค่าที่พัก ค่าเรือโดยสาร ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ โดยเบิกจ่ายจาก อบต. ป. อันเป็นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันควรได้ตามกฎหมาย

การกระทำของ นาย A. จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 103 วรรคหนึ่ง

รวมจำคุก 1 ปี และปรับ 15,000 บาท
โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 1 ปี

การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ :: คดีน้ำมันเขียว ::

ที่มา ...

รัฐบาลมีโครงการ "จำหน่ายน้ำมันดีเซลให้แก่ผู้ประกอบการประมงในน่านน้ำเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักร"

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข:

เมื่อเรือบรรทุกน้ำมันไปถึงเขตต่อเนื่อง ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่มาตรวจสอบและลงลายมือชื่อรับรอง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการยกเว้นภาษี

วัตถุประสงค์:

เพื่อให้ได้ใช้น้ำมันที่มีคุณภาพ ราคาถูก และป้องกันและปราบปรามการค้าน้ำมันเถื่อน ไม่ให้มีการลักลอบจำหน่ายหรือนำน้ำมันกลับเข้ามาจำหน่ายในราชอาณาจักร

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ:

ผู้ที่นำน้ำมันไปขายที่เขตต่อเนื่องของราชอาณาจักร จะได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิต

พดุงการณ

นาย ก. เป็นเจ้าพนักงานตำรวจน้ำ ตำแหน่งผู้บังคับการกองตำรวจน้ำ
▶ ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าศูนย์ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงในโครงการน้ำมันเขียว

กองตำรวจน้ำ มีเรือ 2 ลำ ที่ใช้ในการตรวจตราเรือบรรทุกน้ำมัน ทำให้การตรวจมีความล่าช้าและเรือบรรทุกน้ำมันไม่สามารถไปส่งน้ำมันให้แก่ชาวประมงได้อย่างทั่วถึง

ชาวประมงได้ร้องเรียนปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งกระทรวงพลังงานได้จัดสัมมนาผู้ประกอบการประมงขึ้น โดยได้ข้อสรุปว่าผู้ประกอบการต้องการให้ตำรวจลงเรือบรรทุกน้ำมันไปด้วยตั้งแต่คลังน้ำมันไปถึงเขตต่อเนื่อง โดยจะจ่ายค่าเบี่ยงเสี่ยงในการเดินทาง ค่าอาหารกินอยู่บนเรือ วันละ 500 บาทต่อคนต่อวัน

สมาคมการประมง ได้นำเงินไปให้ นาย ก. จำนวน 48 ครั้ง รวมเป็นเงิน 3,075,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเป็นเบี่ยงเสี่ยงของเจ้าหน้าที่

นาย ก. ผู้บังคับการกองตำรวจน้ำ ทำหนังสือขอบคุณไปยังสมาคมการประมง และได้สั่งการให้เจ้าพนักงานตำรวจเดินทางไปกับเรือบรรทุกน้ำมัน

ผลการดำเนินคดี

ศาลมีคำพิพากษา ดังนี้

1. เจ้าพนักงานตำรวจ กองตำรวจน้ำ มีหน้าที่ไปตรวจสอบเรือบรรทุกน้ำมัน ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานตำรวจลงเรือบรรทุกน้ำมันไปด้วยตั้งแต่คลังน้ำมันไปถึงเขตต่อเนื่อง จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นาย ก. จึงไม่มีสิทธิรับเงินค่าใช้จ่ายใด ๆ จากผู้ประกอบการ
 2. การที่ นาย ก. รับเงินแล้วสั่งการให้ตำรวจเดินทางไปกับเรือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ แม้จะนำเงินมาจ่ายเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงให้เจ้าหน้าที่ ก็ถือว่าเป็นการรับทรัพย์สินเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่ ไม่ว่าจะการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่
 3. แม้ นาย ก. จะอ้างว่าไม่ได้เรียกรับเงิน และเงินที่ได้รับก็จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เพราะข้อเท็จจริงปรากฏว่า หากได้รับเงิน จึงจะมีเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติหน้าที่
- ▶ เมื่อหน่วยงานไม่มีงบประมาณเพียงพอควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไข ไม่ใช่รับเงินอันอาจทำให้เอกชนเสียหาย ดังนั้น การกระทำของ นาย ก. จึงเป็นความผิดฐาน **เจ้าพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด** สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยมีชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าจะการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับความผิด มาตรา 157 ที่เป็นบททั่วไปอีก
- การนำสืบของ นาย ก. เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ **ให้ลงโทษ จำคุก 96 ปี 288 เดือน และปรับ 48,000 บาท** ซึ่งโทษจำคุก ให้รอการลงโทษไว้ 1 ปี

:: การนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน :: (คดีหมายเลขแดงที่ 695/2561)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน ประถมศึกษา เขต 2 นำรถหลวงซึ่งเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลมิใช่รถยนต์ประจำตำแหน่งไปใช้เป็นการส่วนตัว และนำไปจอดไว้ที่บ้านพักของตนเอง เป็นการขัดต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 ข้อ 16 วรรคสอง กำหนดให้การเก็บรักษารถยนต์ส่วนบุคคลให้เก็บไว้ในสถานที่เก็บหรือบริเวณของส่วนราชการ)

1

2

ผู้อำนวยการฯ ได้ห้ามภรรยานำรถหลวงไปใช้อย่างเด็ดขาดในระหว่างที่ตนไม่อยู่ ต่อมาภรรยาได้โทรมาขออนุญาตใช้รถหลวงดังกล่าวเพื่อไปพบแพทย์ที่คลินิก ซึ่งตนเห็นว่ามิใช่เหตุผลและความจำเป็นจึงอนุญาตให้ภรรยานำรถคันดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว อันมิใช่เป็นกิจการของทางราชการ และประสูติเหตุชนท้ายรถบรรทุกพ่วง 18 ล้อ ทำให้รถยนต์ราชการเสียหาย เป็นการขัดต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 ข้อ 4 "รถยนต์ส่วนบุคคล" หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการ)

ผู้อำนวยการฯ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ศาลพิพากษาลงโทษ จำคุก 3 ปี 4 เดือน

คดี ใช้ของหลวง

คดีหมายเลขดำที่ 1374/2554

คดีหมายเลขแดงที่ 2165/2555

นาย N.

ตำแหน่ง รองนายก อบจ. ส.

ได้รับมอบอำนาจจากนายก อบจ. ส.

ให้มีอำนาจในเรื่องต่าง ๆ

อนุญาต

ใช้รถยนต์ของหลวง

นาย N. ทำบันทึกขออนุญาต

- ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของ อบจ. ส. ไปใช้ปฏิบัติราชการ 2 ครั้ง
- นำรถยนต์ดังกล่าวไปเก็บรักษาไว้ที่บ้าน

นาย N. ในฐานะรองนายก อบจ. ราชการาชการแทนนายก อบจ. เป็นผู้สั่งการ อนุญาตให้ตนเอง ใช้รถยนต์ดังกล่าว

อนุมัติ

เบิกจ่ายเงินงบประมาณ

จำนำ

เงินประกันเงินกู้

นาย N. ได้ร่วมกับ นาย บ. สมาชิกสภาอบจ. ส. นำรถยนต์ดังกล่าวไป จำนำ เป็นประกันเงินกู้ไว้ที่นาง ป. เป็นเงิน 500,000 บาท เป็นเวลา 6 เดือน และไม่ประสงค์จะไถ่ถอนเพื่อส่งคืนให้แก่ อบจ. ส.

ในช่วงเวลาที่รถยนต์ส่วนบุคคล จำนำอยู่กับนาง ป.

นาย N. นำใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง

สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้กับ

รถยนต์คันอื่น โดยเบิกจ่ายเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิง รวม 5 ครั้ง

เป็นเงินกว่า 100,000 บาท ทั้งที่เวลาดังกล่าว ไม่ได้นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้ปฏิบัติราชการ

รถยนต์คันอื่น

ค่าน้ำมัน
5 ครั้ง
100,000 บาท

“ทุจริตนำรถหลวงไปจำนำ และยังมีเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิง”

คำพิพากษา...

นาย N. มีหน้าที่ดูแลรักษารถยนต์ส่วนบุคคลที่ใช้ในราชการ ได้รู้เห็นยินยอมให้นาย น. นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปจำนำ ถือได้ว่าเป็นการร่วมกันแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการเบียดบังทรัพย์สินเป็นของตนเองหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใดเบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต

นาย N. นำใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้กับรถยนต์คันอื่น ซึ่งนาย N. ทราบอยู่แล้วว่ารถยนต์ส่วนบุคคลไม่ได้นำไปใช้งานในการปฏิบัติราชการ แต่กลับทำรายงานการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ส่วนบุคคลดังกล่าวอันเป็นเท็จ ส่อแสดงเจตนาไม่สุจริต มุ่งหมายเพื่อได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใดใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ

การกระทำของ นาย N. เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 147, 151

รวมจำคุก 18 ปี 24 เดือน

ของหลวง ไม่ใช่ของเรา

ราชการเป็นระบบการบริหารประเทศที่มีขนาดใหญ่มาก

จึงจำเป็นต้องมีระเบียบ กฎหมาย รวมถึงจริยธรรม
ที่ชัดเจน

เรียนรู้

บุคคลเข้ารับราชการ

คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม
เป็นสำคัญ

ไม่กระทำการอันเป็นการ
ขัดกันระหว่างประโยชน์
ส่วนบุคคลกับประโยชน์
ส่วนรวม หรือ Conflict
of Interest

“ทรัพย์สินของรัฐ” หรือ **“ทรัพย์สินของรัฐ”**
ต้องใช้ไปเพื่อ **ประโยชน์สาธารณะ**

กรณีศึกษา

นายกเทศมนตรีแห่งหนึ่ง

ใช้กระสอบบรรจุทราย คนงาน และรถของเทศบาล เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

1 นายกเทศมนตรี ว.

อำนาจหน้าที่กำหนดโดยคำสั่งของนายกเทศมนตรีและอนุบัญญัติเกี่ยวกับ
ราชการของเทศบาล

2 ไทรศัพทส์

หัวหน้าฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยของ
เทศบาล ว.

3 ให้คนกระสอบบรรจุทราย

ของเทศบาลที่จัดซื้อมาเพื่อป้องกันน้ำท่วมในเขตเทศบาล
ไปที่บ้านของจำเลยเพื่อใช้ป้องกันน้ำท่วมบ้านของจำเลย
จำนวน 40 กระสอบ

4 โดยใช้คนจับรถกระบะของเทศบาล

พร้อมนำพนักงานเทศบาลจำนวน 3 คนในการช่วยกันขน
กระสอบทรายไปวางเป็นแนวป้องกันน้ำท่วมหน้าประตูบ้าน
ของจำเลย

มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 157 (เดิม)
จำคุก 8 เดือน

ศาลพิพากษาว่า จำเลยเป็นนายกเทศมนตรีสั่งการให้ใช้รถยนต์ของเทศบาลขนทรายพิพากษาไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดย
ไม่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เกิดความเสียหายแก่เทศบาล เป็นความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) จำคุก 8 เดือน

*คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6792/2561

กรณีศึกษา

นายกเทศมนตรีแห่งหนึ่ง นำรถส่วนกลางไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

1 นายกเทศมนตรี ก.

เป็นผู้มีอำนาจสั่งใช้รถส่วนกลางตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

2 สั่งการด้วยวาจา

ให้นาย อ. ขับรถบรรทุก 6 ล้อ รถส่วนกลางให้ไปบรรทุกเศษไม้และกิ่งไม้ในหมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่งเพื่อนำกิ่งไม้ที่สาธารณะ

3 หมู่บ้านจัดสรร

พี่สาวของนายกเทศมนตรี ก. เป็นผู้จัดการ และเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลมีพื้นที่สาธารณะ และอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมือง ก.

4 ต่อมาสั่งการให้นาย อ.

นำรถบรรทุกส่วนกลางดังกล่าวไปบรรทุกทรายบริเวณพื้นที่สาธารณะด้านหลังสำนักงานเทศบาล ข. และสั่งให้นำรถบรรทุกส่วนกลางคันดังกล่าวไปบรรทุกประตูดเหล็ก ซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของ

มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 151 (เดิม) จำคุก 9 ปี 12 เดือน

ศาลพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) และมาตรา 157 (เดิม) กระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษหนักที่สุด ฐานใช้อำนาจในตำแหน่ง โดยทุจริต รวมจำคุก 9 ปี 12 เดือน

* คำพิพากษาศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 8
คดีหมายเลขดำที่ อท. 72/2562 คดีหมายเลขแดงที่ อท. 36/2563

กรณีศึกษา

ผู้อำนวยการสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดแห่งหนึ่ง นำรถส่วนกลางไปใช้ประโยชน์

ผู้อำนวยการสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เป็นเจ้าของพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนกลางซึ่งเป็นทรัพย์สินของสถานพินิจฯ

ผอ. สั่งให้พนักงานขับรถ ใช้รถยนต์ส่วนกลาง

รับส่งระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำ และมีคำสั่งให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนกลางพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์

ใช้ในราชการเท่านั้น

มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) จำคุก 5 ปี

เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 แต่การกระทำของจำเลยเมื่อเป็นความผิดตามบทเฉพาะตาม มาตรา 151 แล้ว จึงไม่ต้องปรับบทมาตรา 157 ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก และแม้ภายหลังจำเลยกระทำความผิดได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560 มาตรา 7 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 151 และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ศาลพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) จำคุก 5 ปี

* คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 6
คดีหมายเลขดำที่ อท. 12/2561 คดีหมายเลขแดงที่ อท. 33/2561

สำนักงาน ส.ป.ส.

“เงินหลวง” หรือ “งบประมาณแผ่นดิน”

คือเงินที่ได้มาจากภาษีของประชาชน

เป้าหมายสำคัญของประเทศ

ประเทศชาติมั่นคง

ประชาชนมีความสุข

ใช้งบประมาณแผ่นดิน

ที่ได้จากภาษีซึ่งเก็บมาจากประชาชน ใช้ในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ เพื่อประโยชน์ของชาติและของประชาชน เป็นสำคัญ

มีระเบียบกฎหมาย

กำกับควบคุมอย่างรัดกุม

เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ซึ่งเป็นผู้ใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน จะต้องมีส่วนที่ค้ำประกันผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

เจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน

ใช้โอกาสจากตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองและพวกพ้องอย่างไม่ถูกต้อง

งบประมาณแผ่นดิน

ไม่สามารถใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยสูญเสียโอกาสการพัฒนาประเทศในทางที่มุ่งเน้นกับนานาประเทศอย่างน่าเสียดาย

สำนึกที่สำคัญประการหนึ่งของการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คือสิ่งที่ต้องคำนึงอยู่เสมอว่าประโยชน์ส่วนรวมต้องมาก่อนประโยชน์ส่วนตนเสมอ ซึ่งนอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติแล้ว ยังเป็นเกราะป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ปลอดภัยจากความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญาได้

สำนักงาน ส.ป.ส.

“กรณีศึกษา”

เบียดบังเงินอาหารกลางวันของโรงเรียนไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

ผู้อำนวยการโรงเรียน บ.

ได้รับคำสั่งให้เป็นคณะกรรมการเบิกถอนเงิน เพื่อนำมาจ่ายค่าอาหารกลางวันของโรงเรียน และนำมาดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง

อาศัยตำแหน่งหน้าที่เบียดบังเงิน

โครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนไปเป็นของตนโดยทุจริต รวมจำนวน **904,060.18** บาท เป็นการกระทำที่ขาดคุณธรรม จริยธรรมและไม่ทรงกลวัต่อกฎหมายก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ พฤติการณ์แห่งคดีนับว่าเป็นเรื่องร้ายแรง

จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา **มาตรา 147 ลงโทษจำคุก 50 ปี**

และให้คืนเงินที่ได้เบียดบังไปให้แก่โรงเรียน บ.

“กรณีศึกษา”

สำนักงาน ป.ป.ช.

เบียดบังเงิน โครงการส่งเสริมสนับสนุน การมีงานทำของนักเรียนนักศึกษา

ผู้อำนวยการโรงเรียน ก.

มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม กำกับดูแลบุคลากรทางการศึกษา
การเงิน พัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นๆ
ของโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ

โรงเรียน ก

ได้รับเงินตามโครงการส่งเสริมและสนับสนุน
การมีงานทำของนักเรียน ให้มีรายได้ระหว่างเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ
จำนวน 321,000 บาท

ได้มีการเบิกจ่ายเงิน

จำนวน 40,000 บาท โดยเป็นค่าทำงานให้แก่นักเรียน
จำนวน 37,850 บาท และเป็นค่าซื้ออุปกรณ์ทำความสะอาด จำนวน 2,150 บาท
คงเหลือเงินอยู่ในความครอบครองของจำเลย
จำนวน 281,000 บาท

จำเลยได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตนเองหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต
พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 147 จำคุก 5 ปี

ให้จำเลยคืนเงินจำนวน 281,000 บาท ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

*คำพิพากษาอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

คดีหมายเลขคำที่ อท 483/2563 คดีหมายเลขแดงที่ 4445/2564

กรณีศึกษา

ร่วมกันเรียกรับเงินและหักเงินค่าจ้างซ่อมแซมถนน

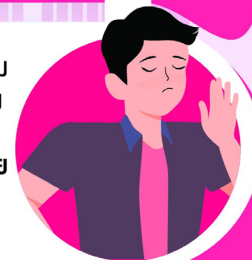
เทศบาลตำบลสองทำสัญญาจ้างกับผู้รับจ้าง เพื่อก่อสร้าง
โครงการท่อระบายน้ำ พร้อมฝาปิดคอนกรีตเสริมเหล็ก
วงเงินค่าจ้างจำนวน 4,601,000

ต่อมามีการทำบันทึกแบบท้ายสัญญาจ้างโดยให้ผู้รับจ้างทำการซ่อมแซม
ถนนแอสฟัลต์ที่ชำรุดเนื่องจากการก่อสร้างตามโครงการ
มีฉะนั้นจะต้องขอใช้เงินจำนวน 74,600 บาท ให้แก่ทางเทศบาลตำบลสอง
เมื่อดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและคณะกรรมการได้ตรวจรับงานแล้ว
นายคาบตำรวจ ก. กับพวกร่วมกันเรียก รับเงินจากผู้รับจ้าง จำนวน 15%
ของงบก่อสร้าง เป็นเงิน 690,150 บาท และหักเงินค่าจ้างซ่อมแซมถนน
ตามสัญญาเพิ่มเติมเป็นเงิน 74,600 บาท รวมเป็นเงิน 764,750 บาท

หากไม่จ่ายก็จะไปยอมเซ็นฎีกาเบิกเงินค่ารับเหมาให้ แต่ผู้รับจ้างไม่ยินยอม
นายคาบตำรวจ ก. กับพวกจึงได้หักเงินจำนวนดังกล่าวจากเงินค่าก่อสร้าง
ที่เทศบาลตำบลสองต้องจ่ายให้ผู้รับจ้าง การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติ
หน้าที่โดยมิชอบและปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย
เป็นเจ้าพนักงานเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
การกระทำของนายคาบตำรวจ ก.
เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 148 มาตรา 149
และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 83
นาย ข. และนาย ค. เป็นความผิดอาญาตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 มาตรา 149
และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86
และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. 2496 มาตรา 73

การกระทำของนางสาว ง.
ปลัดเทศบาลตำบลสอง
เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
ตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98
วรรคสองประกอบพระราชกฤษฎีกา
ระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519
มาตรา 5 และเป็นความผิดอาญา
ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 148 มาตรา 149 และ
มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

การส่งเสริมการป้องกันและปราบปราม การทุจริต

บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต สำนักงาน ป.ป.ช. มีมาตรการส่งเสริมดังนี้

มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน

ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้
ถ้อยคำ หรือผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่
การร่ำรวยผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนิน
การตามกฎหมาย ป.ป.ช. รวมถึงคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน
หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว สามารถ
ยื่นคำร้องพร้อมหลักฐานต่อสำนักงาน ป.ป.ช. หรือ หน่วยงานอื่น
ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน หรือกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช.
พิจารณาแล้วเห็นว่า บุคคลใดสมควรได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน
โดยที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้ร้องขอก็สามารถดำเนินการคุ้มครอง
ช่วยเหลือพยานได้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะบันทึกปากคำผู้ร้องขอ
ให้มีการคุ้มครองและความยินยอมไว้เป็นหนังสือ

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ
สำนักงาน ป.ป.ช. จะดำเนินการจัดให้มีการคุ้มครองความปลอดภัย
ให้เหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยาน หรือแจ้งให้
สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือสำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครอง
สิทธิและเสรีภาพหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มี
มาตรการในการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน

มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ

(มาตรา 131)

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใด สมควรจัดให้มี มาตรการคุ้มครอง
ช่วยเหลือ ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้ง
เบาะแส เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว

ขอรับค่าทดแทน

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่าง
หนึ่งอย่างใด ของบุคคลดังกล่าว หรือคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มี
ความสัมพันธ์ใกล้ชิด กับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจาก
การดำเนินการ หรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
สามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการป.ป.ช. เพื่อขอรับค่าทดแทน เท่าที่จำเป็นและสมควร

ยกย่องเป็นแบบอย่าง

(มาตรา 131)

ในกรณี เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูล เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษ

การคุ้มครองผู้กระทำโดยสุจริต

บุคคลซึ่งเป็นผู้แจ้งถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ว่ามีการกระทำความผิด ถ้าได้กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญา

ผู้แจ้งถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ทราบว่ามี การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง ไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญา

พ.ร.บ. ป.ป.ช. 2561

กับการปกปิดข้อมูลของพยาน หรือผู้แจ้งเบาะแส

มาตรา 36

กำหนดห้ามไม่ให้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง หรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เปิดเผยข้อมูล

เปิดเผยข้อมูล

ที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการอันใด อันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว

มาตรา 37

กำหนดบทลงโทษ

ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูล อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 36

หากตรวจสอบพบว่า มีการเปิดเผยข้อมูล

อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 36

ให้เลขาธิการ

ดำเนินการตรวจสอบ เพื่อดำเนินการตรวจสอบ โดยเร็ว

หากเป็นกรณีที่กระทำโดยจงใจ ให้ถือว่ามีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

หากตรวจสอบพบ

ให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่เปิดเผยข้อมูล

มาตรา 180

กำหนดโทษทางอาญา สำหรับผู้ที่เปิดเผยข้อความ

ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

ที่เป็นการเปิดเผยชื่อ และที่อยู่ของผู้กล่าวหา

หรือชื่อและที่อยู่ของผู้ชี้ช่อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง

ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท

วิธีที่ใช้ในการ

คุ้มครองช่วยเหลือพยาน

1

พิจารณาความร้ายแรง

หรือความจำเป็นเร่งด่วนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กับพยานหรือผู้แจ้งเบาะแส

2

จัดพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้ความคุ้มครอง ณ ที่พักอาศัยหรือสถานที่ ที่พยานร้องขอ

3

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ขอความร่วมมือไปยัง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

4

มอบหมายเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในท้องที่ที่พยานพักอาศัย เป็นผู้ดูแลความปลอดภัย แก่พยาน

5

จัดให้พยานอยู่หรือพักอาศัย ในสถานที่ที่สำนักงานกำหนด

6

ประสานการปฏิบัติงานไปยังต้นสังกัดของพยาน

ในการพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่พยาน หรือกำกับดูแล ควบคุมสั่งการพยาน โดยยึดหลักกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งของทางราชการ รวมทั้งจริยธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชา อย่างเคร่งครัด

มาตรการพิเศษในการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน

ย้ายที่อยู่หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสมให้แก่พยาน (safe house)

จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยาน สมาชิก ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน

กระบวนการ คุ้มครองช่วยเหลือพยาน ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรา 131

- 1** คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นเอง หรือผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอ

ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. หรือต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน (ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน ข้อ 7 และ ข้อ 8)
- 2** หน่วยงานอื่นประสานการปฏิบัติงานเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือพยานกับสำนักงาน ป.ป.ช.

หรือในกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยานในทันที ก็ให้หน่วยงานนั้นดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือพยานตามความจำเป็นเร่งด่วนไปพลางก่อน เพื่อจัดให้ผู้ร้องขอได้รับความคุ้มครองตามสมควร (ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน ข้อ 8 (2))
- 3** กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ร้องขอในทันที

ก่อนที่จะนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อนัดสำนักงาน ป.ป.ช. จะดำเนินการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ร้องขอเป็นการชั่วคราวตามที่เห็นสมควร โดยใช้มาตรการทั่วไปในการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือ (ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน ข้อ 12)
- 4** พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการบันทึกปากคำและความยินยอมของผู้ร้องขอตามแบบที่สำนักงานกำหนด

และดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานโดยมีขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานนั้น จะเป็นการตรวจสอบพฤติการณ์ความไม่ปลอดภัย หรือพฤติการณ์การถูกละเมิดตามที่ผู้ร้องขอกล่าวอ้าง ว่ามีพฤติการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจริงหรือไม่ และเป็นเช่นนั้นเนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ร้องขอเป็นพยานหรือแจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลแก่สำนักงาน ป.ป.ช. หรือไม่ (ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน ข้อ 10 วรรคหนึ่ง (1) (2))
- 5** พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เพื่อพิจารณานัด โดยระบุว่าสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยานโดยใช้มาตรการทั่วไปหรือใช้มาตรการพิเศษ และให้สำนักงานเป็นผู้ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือพยานหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่น เช่น กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น เป็นผู้ดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน (ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน ข้อ 10 วรรคสอง)
- 6** คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ความคุ้มครองช่วยเหลือพยาน หรือไม่ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือพยาน

หลังจากนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้ร้องขอและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ (ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน ข้อ 11)
- 7** ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน สามารถนำงบประมาณการทุจริตแห่งชาติ มาสนับสนุนการกีดกันกล่าวได้

ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ข้อ 23 (2)
- 8** ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน

สามิ ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ในคดีอาญา เช่น ค่าที่พักพยาน ค่าอาหารเครื่องดื่มของพยาน หรือค่าเลี้ยงชีพของพยาน เป็นต้น

ให้ไปเป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน

สามิ ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ในคดีอาญา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 9** การคุ้มครองช่วยเหลือพยานสิ้นสุดลงเมื่อเกิดกรณีดังต่อไปนี้

พยานถึงแก่ความตาย พยานร้องขอให้ยุติการคุ้มครองช่วยเหลือหรือขอพักตามความยินยอม พฤติการณ์แห่งความไม่ปลอดภัยของพยานเปลี่ยนแปลงไป และกรณีไม่มีความจำเป็น จะต้องให้ความคุ้มครองจึงต่อไป

(ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. 2562 ข้อ 18)

กรณีศึกษา คุ้มครองช่วยเหลือพยาน ถูกข่มขู่คุกคามและถูกกลั่นแกล้ง

1 นางสาว ก. ถูกกลั่นแกล้งจากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหลายประการ

- เช่น มีการใช้ตะปูเรือใบวางไว้ใกล้ลิ้นชักของนางสาว ก. ที่จอดอยู่ในที่ทำงาน
- การใช้อาวุธปืนยิงไปยังอาคารห้องประชุมซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกับที่ทำงานเพื่อข่มขู่นางสาว ก. ส่งคนสะกดรอยติดตาม นางสาว ก. ขณะเดินทางไปรับประทานอาหารกลางวัน พุดจางข่มขู่ว่าจะทำร้ายด้วยวิธีการต่างๆ

(เป็นผลสืบเนื่องจากการกล่าวหาหรือเรียนการทุจริตมายังสำนักงาน ป.ป.ช.)

2 ตรวจสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

พบว่ามีพฤติการณ์ตามที่นางสาว ก. กล่าวอ้างจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้ความคุ้มครองด้านความปลอดภัย และการปฏิบัติงานในหน้าที่แก่นางสาว ก.

3 สำนักงานคุ้มครองพยานได้ประสานความร่วมมือไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เพื่อดำเนินการคุ้มครองความปลอดภัยแก่นางสาว ก. เช่น จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ที่ผู้ร้องขอพักอาศัย ในการตรวจตราสถานที่ทำงานของ นางสาว ก. และดูแลความปลอดภัยแก่นางสาว ก. ขณะเดินทางไปทำงาน ไปยังที่พักอาศัย และจากที่พักอาศัยไปยังที่ทำงาน

4 โดยต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการย้าย นางสาว ก. ไปปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐอื่น

สำนักงาน ป.ป.ช. เคยได้รับการร้องเรียน หรือความเดือดร้อนต่างๆ ของประชาชน อันเป็นผลมาจากกรณีพยาน หรือผู้บังคับการในคดีทุจริตต่อตำแหน่งที่กระทำความผิดในคดีอาญา ทรัพย์สิน

กรณีศึกษา

คุ้มครองช่วยเหลือพยาน

ถูกข่มขู่คุกคามและถูกกลั่นแกล้ง

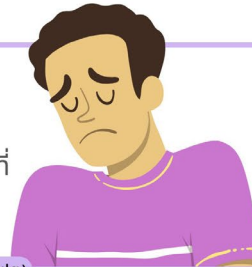
สำนักงาน ป.ป.ช.

นาย ว. ผู้กล่าวหา

ซึ่งเป็นผู้ร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือพยาน

ถูกผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนกลั่นแกล้ง
โดยการใช้อิทธิพลของตนเองรวบรวมรายชื่อประชาชนในพื้นที่
เพื่อร้องเรียนการปฏิบัติงานของนาย ว. อันเป็นเหตุให้ นาย ว.
อาจถูกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ห่างไกลจากภูมิลำเนา

(เป็นผลสืบเนื่องจากการกล่าวหาหรือเรียนการทุจริตมายังสำนักงาน ป.ป.ช.)

เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับคำร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือพยาน

จึงได้ดำเนินการบันทึกปากคำและความยินยอมของนาย ว.
ตลอดจนตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
พบว่าไม่มีพฤติการณ์ตามที่นาย ว. กล่าวอ้างจริง
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติคุ้มครองการปฏิบัติงานในหน้าที่แก่นาย ว.

ได้ประสานการปฏิบัติงานไปยังหน่วยงาน ที่เป็นต้นสังกัดของนาย ว.

เพื่อขอความร่วมมือในการพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่นาย ว.
เกี่ยวกับการย้ายออกนอกพื้นที่ และขอความร่วมมือในการกำกับ
ดูแล ควบคุมและสั่งการให้ผู้บังคับบัญชาของนาย ว. ปฏิบัติกับ นาย ว.
โดยยึดหลักกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ
หรือคำสั่งของทางราชการ รวมทั้งจริยธรรม
ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด

สำนักงาน ป.ป.ช. เคยได้รับการร้องเรียนหรือความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชน
อันเป็นผลมาจากการเป็นพยานหรือผู้แจ้งเบาะแสในคดีทุจริตอย่างต่อเนื่อง
ถึงกรณีถูกข่มขู่คุกคามในชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน

มาตรการคุ้มครอง

(มาตรา 133)

กรณีผู้แจ้งถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลนั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใด และอาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่นเพื่อคุ้มครองบุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับและตำแหน่งที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม

เหตุไม่ต้องรับโทษ

ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใด มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ ถ้า

- ได้ทำหนังสือโต้แย้ง หรือ
- ให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่ง หรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว
- หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริง ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น

กันไว้เป็นพยาน

บุคคลใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าพนักงานของรัฐ หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูล ในการที่จะใช้วินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าพนักงานของรัฐ รายอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะ**กันผู้นั้นไว้เป็นพยาน** โดยไม่ดำเนินคดีก็ได้

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญา หรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลดังกล่าว

ช่องทางการติดต่อ

สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เลขที่ 19 ถนนประจวบฯ ตำบลประจวบฯ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โทร 0 3260 3622 โทรสาร 0 3260 3623

ช่องทางการติดต่อ

กลุ่มงานปราบปรามการทุจริต โทร 0 3260 3622 ต่อ 104

กลุ่มงานป้องกันการทุจริต 0 3260 3622 ต่อ 103

กลุ่มงานตรวจสอบทรัพย์สิน 0 3260 3622 ต่อ 103

ประสานงาน ITA

Line Open Chat

สำนักงาน ปปช ประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

prachuab.nacc@gmail.com

Phra Prayad

"ถ้าวันนี้ถูกต้อนก็ไม่ต้องกลัวพรุ่งนี้" - พุทธทาสภิกขุ

Thank You!